

κολοκυθιά

κολοκυθιά, η, ουσ. [<κολοκύθι + κατάλ. -ιά], η κολοκυθιά· παιδικό παιχνίδι·

- *παίζουμε την κολοκυθιά*, δεν κάνουμε τίποτα, χάνουμε τον καιρό μας, τεμπελιάζουμε: «εμείς σκοτωνόμαστε στη δουλειά κι αυτοί κάθονται και παίζουν την κολοκυθιά»·

- *την κολοκυθιά παίζουμε;* **α.** έκφραση εκνευρισμένου ατόμου, ιδίως καταστηματάρχη προς πελάτη, που παζαρεύει κάτι χωρίς να έχει σκοπό να το αγοράσει, αλλά το κάνει μόνο και μόνο για να περάσει την ώρα του, ρωτώντας συνέχεια για πράγματα για τα οποία ήδη έχει ξαναρωτήσει: «μια ώρα είσαι μέσ' στο μαγαζί και μου παζαρεύεις αυτό το ρολόι. Εντέλει, πες μου, την κολοκυθιά παίζουμε;». **β.** έκφραση εκνευρισμένου ατόμου σε κάποιον, που συστηματικά αναιρεί αυτά που υποσχέθηκε να πραγματοποιήσει ή που επανέρχεται συνεχώς στο ίδιο θέμα: «πες μου στα ίσια, ρε φίλε, θα με βοηθήσεις, ναι ή όχι, την κολοκυθιά παίζουμε;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας